Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

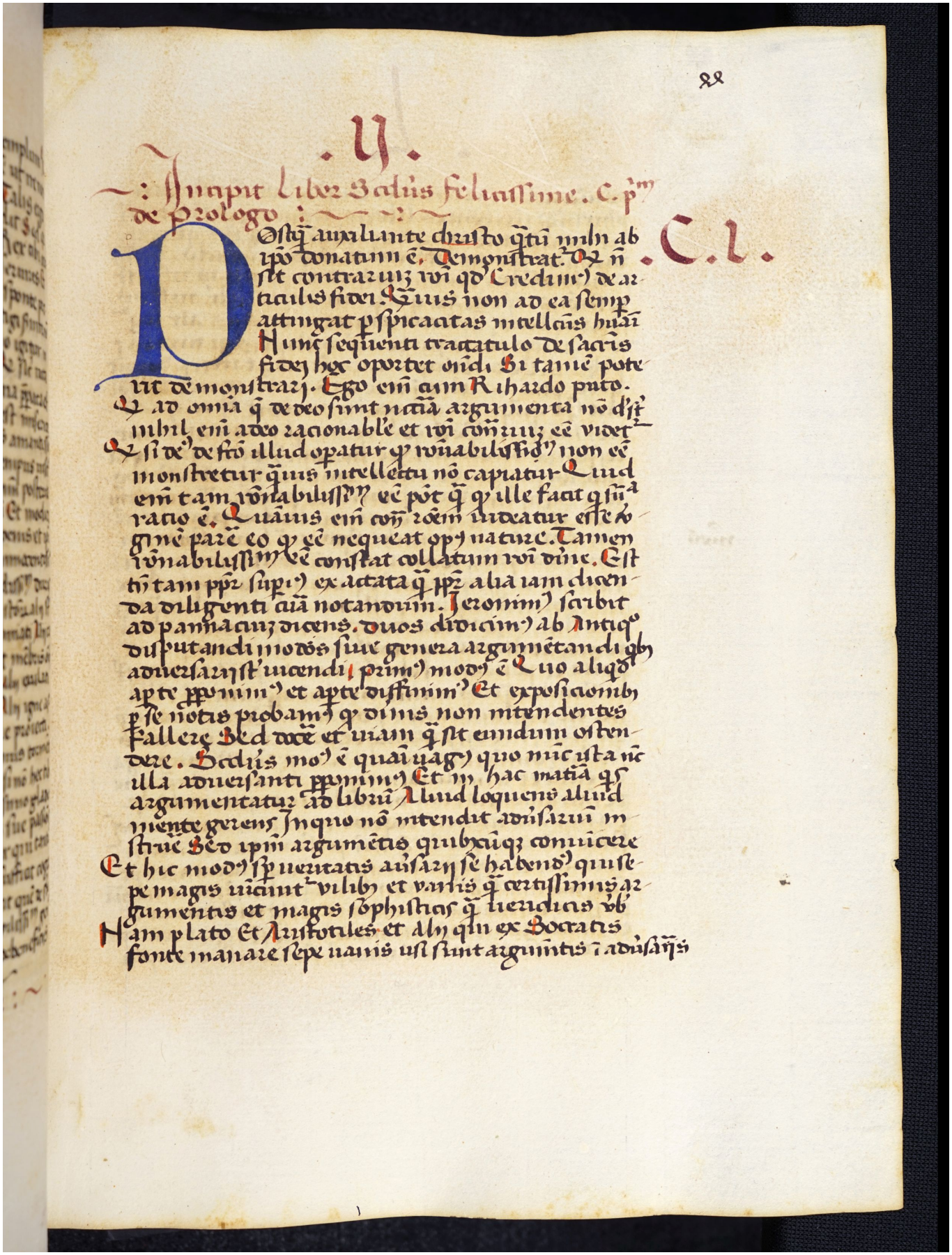

22

. U .

: Incipit liber Boetii felicissime. C. pm de prologo :

. C. l .

Postq̃ auxiliante christo q̃tũ mihi ab ipo donatum ẽ. Demonstrat. Qz ñ sit contrarius ri qd credimus de articulis fidei. Quis non ad ea semp attingat pspicacitas intellectus huiusmodi. Hunc sequenti tractatulo de sacris fidei hoc oportet inseri. Si tamen poterit demonstrari. Ego enim cum Richardo puto. Q ad omnia q̃ de deo sunt nata argumenta nõ d'ri nihil enim adeo rationabile et ri conuenire videt. Q si de de ro illud opatur q ri rationabilissimum non ẽ monstretur quis intellectu nõ capiatur. Quod enim tam rationabilissimum ẽ pot q̃ q ille facat q sua ratio ẽ. Quanus enim cos rationem indicatur esse ab igne parere eo q ẽ nequeat opi nature. Tamen rationabilissimum ẽ constat collatum ri dine. Est tñ tam ppe supi ex actata q̃ ppe alia iam dicenda diligenti aia notandum. Ieronimus scribit ad pammachium dicens. Duos dicimus ab antiqo disputandi modos siue genera argumentandi qbus aduersarius uincendi. primus modus ẽ. Quo aliqd apte ppponimus et apte dissimus. Et expositionibus se notis probamus q dicimus non intendentes fallere. Sed dere et uiam q̃ sit eundum ostendere. Secundus modus ẽ quasi uagus quo nuc usta nc ulla aduersanti ppponimus. Et in hac matia qs argumentatur ad libru. Aliud loquens aliud mente gerens. In quo nõ intendit adusariu instruere. Sed ipm argumetis quibusq̃ conuincere. Et hic modus sp uentatis ausarius se habendo quisque magis uincunt. vilibus et vanis q̃ certissimis argumentis et magis sophisticis q̃ necessariis. vb. Nam plato et Aristoteles et alii qui ex Socratis fonte manare sepe nauis usi sunt argumentis i adusariis